

ประกาศกรมประมง

เรื่อง หลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติของเรือประมงนอกน่านน้ำไทย
ที่ทำประมงในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย
พ.ศ. ๒๕๖๑

เนื่องด้วยประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission ; IOTC) อันทำให้ประเทศไทยมีสิทธิเข้าไปทำการประมงในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการดังกล่าวภายใต้มาตรการควบคุมและการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง กรมประมงจึงขอประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในบริเวณดังกล่าวทราบถึงหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติของเรือประมงนอกน่านน้ำไทยที่จะต้องปฏิบัติหากเข้าไปทำการประมงในเขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ทุนข้อมูล” หมายความว่า อุปกรณ์ลอยน้ำ ทั้งแบบปล่อยลอยหรือยึดอยู่กับที่ ซึ่งใช้งานโดยหน่วยงานรัฐบาล หรือองค์กรวิทยาศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับ เพื่อวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมและตรวจวัดข้อมูลสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์และไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อกิจกรรมประมง

“เรือประมง” หมายความว่า เรือประมงทุกขนาดที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมืออวนล้อมจับ เบ็ดราวทูน่า อวนติดตา เบ็ดตวัด เบ็ดมือ หรือเบ็ดลาก

ข้อ ๒ พื้นที่และชนิดของสัตว์น้ำที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission ; IOTC) ให้เป็นไปตามบัญชีแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ เรือประมง เรือเสริม เรือส่งเสบียงและอุปกรณ์หรือเรือสนับสนุนซึ่งทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทยในพื้นที่และชนิดสัตว์น้ำตามข้อ ๒ หรือนำสัตว์น้ำชนิดดังกล่าวขึ้นท่าเทียบเรือ จะต้องเป็นเรือที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission ; IOTC) ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ www.iotc.org

ผู้ประกอบการและเจ้าของเรือที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตขององค์การบริหารจัดการประมงตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่มีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องกับทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำชนิดตามข้อ ๒ กับเรือไร้สัญชาติหรือเรือที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือที่ได้รับอนุญาตขององค์การบริหารจัดการประมงดังกล่าว

เรือทุกลำต้องแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับเรือต้องสงสัยว่าไร้สัญชาติ โดยแจ้งต่อกองควบคุมการประมงนอกน่านน้ำและการขนถ่ายสัตว์น้ำ กรมประมง

ข้อ ๔ ในกรณีที่เรือประมงได้รับอนุญาตให้ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งอื่น ผู้ควบคุมเรือประมงต้องบันทึกข้อมูลลงในสมุดบันทึกการทำการประมง และจัดส่งสำเนาเฉพาะส่วนที่ได้ทำการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของรัฐชายฝั่งนั้นให้กับหน่วยงานบริหารจัดการของรัฐชายฝั่งดังกล่าว

ข้อ ๕ เรือประมงต้องจัดทำเครื่องหมายของเครื่องมือประมงและอุปกรณ์ช่วยทำการประมง โดยระบุชื่อเรือและสัญญาณเรียกขานหรือหมายเลขที่สามารถระบุตัวตนของเรือประมงแสดงไว้อย่างชัดเจน การจัดทำเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเครื่องมือที่มีการใช้สายคร่าว ให้ติดเครื่องหมายที่ปลายของอวนหรือสายคร่าว ของเครื่องมือนั้นประกอบด้วยต้องติดทุ่นธงหรือทุ่นเรดาร์ในตอนกลางวัน และติดทุ่นไฟโดยต้องสามารถมองเห็นแสงไฟได้ในสภาวะการมองเห็นตามปกติสำหรับตอนกลางคืน ทั้งนี้ ธงหรือทุ่นดังกล่าว ต้องสามารถใช้ระบุตำแหน่งและขอบเขตของเครื่องมือประมงได้

(๒) กรณีแพล่อปลาประเภทประจำที่ (Anchored Fish Aggregating Device : AFADs) ให้ติดเครื่องหมายในบริเวณที่เหมาะสมสามารถมองเห็นได้ชัด สำหรับกรณีแพล่อปลาประเภทปล่อยลอย (Drifting Fish Aggregating Device : DFADs) จะต้องติดตั้งอุปกรณ์ระบุตำแหน่งดาวเทียมด้วย ทั้งนี้ แพล่อปลาประเภทปล่อยลอยและประเภทประจำที่ ต้องมีหมายเลขประจำแพที่ไม่ซ้ำกัน โดยเรียงลำดับในแต่ละประเภท

ข้อ ๖ แพล่อปลาประเภทปล่อยลอย (Drifting Fish Aggregating Device : DFADs) สามารถวางอยู่ในพื้นที่ตามข้อ ๒ ได้ไม่เกินสามร้อยห้าสิบแพ โดยจะสลักการใช้แพได้รวมกันแล้ว ต้องไม่เกินเจ็ดร้อยแพต่อลำต่อปี

การใช้แพล่อปลาตามวรรคหนึ่งต้องรายงานจำนวนทุ่นอุปกรณ์ที่ได้เปิดหรือปิดการใช้งานของปีที่ผ่านมา ภายในวันที่ ๓๑ มกราคมของทุกปี ต่อกองควบคุมการประมงนอกน่านน้ำและการขนถ่ายสัตว์น้ำ กรมประมง ตามแบบฟอร์มแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๗ เรือประมงที่ทำการประมงโดยใช้แพล่อปลาต้องบันทึกกิจกรรมการทำการประมง ที่ใช้แพล่อปลาในแบบฟอร์มบันทึกการตรวจและวางแพล่อปลา (FADs LOGBOOK) แนบท้ายประกาศนี้ และส่งให้กับกองควบคุมการประมงนอกน่านน้ำและการขนถ่ายสัตว์น้ำ กรมประมง ทุกครั้งที่มีการขนถ่ายสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำขึ้นท่า

ข้อ ๘ เรือประมงที่ทำการประมงโดยใช้แพล่อปลาต้องส่งแผนการจัดการการใช้แพล่อปลา ของเรือแต่ละลำต่อกองควบคุมการประมงนอกน่านน้ำและการขนถ่ายสัตว์น้ำ กรมประมง โดยต้องส่งก่อน เรือแจ้งออกไปทำการประมง

รายละเอียดของแผนการจัดการการใช้แพล่อปลาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามภาคผนวก ก และภาคผนวก ข แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๙ ห้ามมิให้เรือประมงใช้หรืออาศัยแสงไฟเพื่อวัตถุประสงค์ในการล่อปลาทุ่นและชนิด พันธุ์คล้ายปลาทุ่น

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้เรือประมงใช้อากาศยานหรืออากาศยานไร้คนขับเป็นเครื่องช่วยในการทำการประมง

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้เรือประมงทำการประมงหรือกระทำการกิจกรรมอื่นใดในรัศมีหนึ่งไมล์นับจากตัวหุ่นข้อมูล เว้นแต่เป็นการนำหุ่นข้อมูลขึ้นมาบนเรือเมื่อได้รับการอนุญาตหรือร้องขอเป็นการเฉพาะจากเจ้าของผู้รับผิดชอบหุ่น

ข้อ ๑๒ ห้ามเรือประมงมีปลาฉลามครีบขาว (oceanic whitetip sharks) และปลาฉลามหางยาว (thresher sharks) ไว้ในครอบครอง

สำหรับกรณีที่จับปลาฉลามชนิดอื่นได้ ถ้าเป็นปลาฉลามวัยอ่อน หรือปลาฉลามที่ตั้งท้อง ต้องปล่อยปลาฉลามดังกล่าว

ข้อ ๑๓ การเก็บรักษาปลาฉลามชนิดอื่นนอกเหนือไปจากข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง โดยวิธีแช่แข็ง ห้ามเก็บครีบของปลาฉลามเกินกว่าร้อยละห้าของน้ำหนักปลาฉลามที่มีอยู่ในเรือจนกว่าเรือจะมาถึง ณ จุดที่นำสัตว์น้ำขึ้นทำเทียบเรือครั้งแรก

สำหรับการเก็บรักษาปลาฉลามตามวรรคหนึ่งแบบสด จะต้องเป็นการเก็บรักษาทั้งตัว จนกว่าเรือจะมาถึง ณ จุดที่นำสัตว์น้ำขึ้นทำเทียบเรือครั้งแรก

ข้อ ๑๔ ห้ามเรือประมงที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมืออวนล้อมจับสัตว์น้ำจำพวกวาฬ โลมา พะยูน เต่าทะเล หรือปลาฉลามวาฬ

หากมีการพบเห็นหรือทำการประมงครั้งใดติดสัตว์น้ำจำพวกวาฬ โลมา พะยูน เต่าทะเล หรือปลาฉลามวาฬ ต้องปล่อยสัตว์น้ำดังกล่าวและบันทึกรายละเอียดการติดสัตว์น้ำตามแบบฟอร์มแนบท้ายประกาศนี้ โดยส่งต่อกองควบคุมการประมงนอกน่านน้ำและการขนถ่ายสัตว์น้ำ กรมประมง ทุกครั้งเมื่อมีการขนถ่ายสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำขึ้นทำ

ในกรณีเต่าทะเลที่ได้จากการทำประมง มีสภาพอ่อนแรงหรือบาดเจ็บ ต้องนำเต่าทะเลดังกล่าวขึ้นเรือและอนุบาลให้แข็งแรงก่อนที่จะปล่อย

ข้อ ๑๕ เรือประมงที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมืออวนล้อมจับ ต้องเก็บรักษาปลาหูฉลาม ปลาจรวด (rainbow runner) ปลาอีโต้มอญ (dolphin fish) ปลาหัว (triggerfish) ปลากระโทงแทง (billfish) ปลาอินทรี (wahoo) และปลาซาก (barracuda) ไว้บนเรือและนำมาขึ้นทำ เว้นแต่พิจารณาเห็นว่าปลาดังกล่าวไม่เหมาะต่อการบริโภค

เรือประมงที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมืออวนล้อมจับต้องมีสวิงสำหรับตักเพื่อช่วยชีวิตเต่าทะเล

ข้อ ๑๖ เรือประมงที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมือเบ็ดราว ต้องจัดให้มีอุปกรณ์การตัดสายเบ็ดและปลดเบ็ด (line cutters และ de-hookers) เพื่อช่วยในการปล่อยสัตว์น้ำ

ข้อ ๑๗ เรือประมงที่ทำการประมงโดยใช้เครื่องมือเบ็ดราวบริเวณละติจูดยี่สิบห้าองศาใต้ลงไป ต้องปฏิบัติตามมาตรการบรรเทาผลกระทบเพื่อลดการจับนกทะเลอย่างน้อยสองจากสามตามตารางที่ ๑ แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๘ ห้ามใช้เครื่องมืออวนลอยขนาดใหญ่ หรืออวนติดต่าน้ำลึก ซึ่งเป็นอวนติดตาหรืออวนอื่น ๆ ที่มีขนาดความยาวรวมกันเกินกว่าสองจุดห้ากิโลเมตร

ข้อ ๑๙ การส่งข้อมูลและการรายงานตามข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๑๔ ให้ส่งหรือรายงานโดยตรงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำกองควบคุมการประมงนอกน่านน้ำและการขนถ่ายสัตว์น้ำ กรมประมง หรือผ่านทางเครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถตรวจสอบและนำกลับมาใช้ โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง หรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ thaifoc@fisheries.go.th ที่ส่งผ่านมา จากทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถระบุตัวตนของอุปกรณ์ส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม

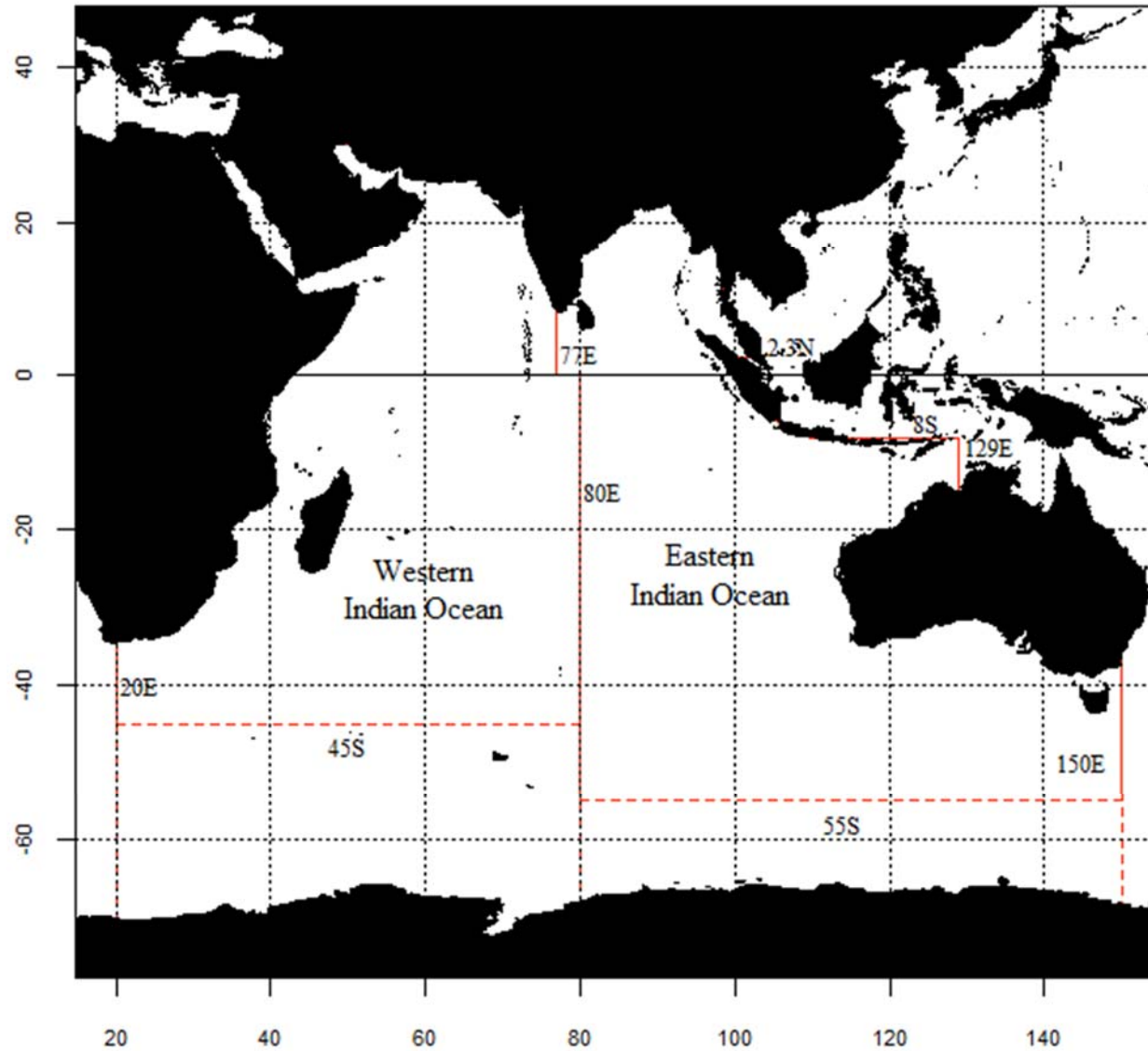
ข้อ ๒๐ เนื่องจากหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติของคณะกรรมการการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission ; IOTC) มีการปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอดเวลาตามข้อมูลต่าง ๆ ที่กำหนดจากการประชุมของประเทศสมาชิก ผู้ที่ประสงค์จะเข้าไปทำการประมงในพื้นที่และชนิดสัตว์น้ำ ตามข้อ ๒ จึงควรติดตามการเปลี่ยนแปลงของหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติดังกล่าวอยู่ตลอดเวลา

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

อดิศร พร้อมเทพ

อธิบดีกรมประมง

พื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission ; IOTC)

สัตว์น้ำที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission ; IOTC)

	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ	ชื่อไทย	FAO code
๑	<i>Thunnus albacares</i>	Yellowfin tuna	ปลาทูน่าครีบน้ำเงิน	YFT
๒	<i>Katsuwonus pelamis</i>	Skipjack	ปลาทูน่าทองแถบ	SKJ
๓	<i>Thunnus obesus</i>	Bigeye tuna	ปลาทูน่าตาโต	BET
๔	<i>Thunnus alalunga</i>	Albacore tuna	ปลาทูน่าครีบน้ำขาว	ALB
๕	<i>Thunnus maccoyii</i>	Southern Bluefin tuna	ปลาทูน่าครีบน้ำเงินใต้	SBT
๖	<i>Thunnus tonggol</i>	Longtail tuna	ปลาโอดำ	LOT
๗	<i>Euthynnus affinis</i>	Kawakawa	ปลาโกลาย	KAW
๘	<i>Auxis thazard</i>	Frigate tuna	ปลาโอขาว,ปลาโอแกลบ	FRI
๙	<i>Auxis rochei</i>	Bullet tuna	ปลาโอหลอด	BLT
๑๐	<i>Scomberomorus commerson</i>	Narrow barred Spanish Mackerel	ปลาอินทรีขี้	COM
๑๑	<i>Scomberomorus guttatus</i>	Indo-Pacific king mackerel	ปลาอินทรีจุด	GUT
๑๒	<i>Makaira nigricans</i>	Blue Marlin	ปลากระโทงแทงครีบน้ำเงิน	BUM
๑๓	<i>Makaira indica</i>	Black Marlin	ปลากระโทงแทงดำ	BLM
๑๔	<i>Tetrapturus audax</i>	Striped Marlin	ปลากระโทงแทงลาย	MLS
๑๕	<i>Istiophorus platypterus</i>	Indo-Pacific Sailfish	ปลากระโทงแทงร่ม	SFA
๑๖	<i>Xiphias gladius</i>	Swordfish	ปลากระโทงแทงดาบ	SWO

#

แบบรายงานจำนวนทุ่นอุปกรณ์ซึ่งสามารถระบุตำแหน่งได้ด้วยดาวเทียม

Name of vessel/ชื่อเรือ

RFMOs number/ หมายเลข RFMOs.....

Reporting Name/ชื่อผู้รายงาน.....

รายงานการใช้ทุ่นตั้งแต่วันที่.....ถึง.....

Report date/วันที่รายงาน.....

เดือน	จำนวนแพ ล้อปลา	จำนวนทุ่น			หมายเหตุ
		ทั้งหมด	ที่ได้รับการกระตุ้นให้ใช้งานได้ (activated)	ที่ปิดการใช้งาน (deactivated)	
มกราคม					
กุมภาพันธ์					
มีนาคม					
เมษายน					
พฤษภาคม					
มิถุนายน					
กรกฎาคม					
สิงหาคม					
กันยายน					
ตุลาคม					
พฤศจิกายน					
ธันวาคม					

ผนวก ก

การจัดทำแผนการจัดการแพล่อปลาแบบปล่อยลอย

๑. ขอบเขตข้อมูล: รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
 - (๑) ประเภทของเรือและเรือสนับสนุน
 - (๒) จำนวนแพล่อปลาแบบปล่อยลอย และจำนวนทุ่นส่งสัญญาณที่ใช้
 - (๓) แผนการติดตามและการนำแพล่อปลาแบบปล่อยลอย ที่สูญหายกลับคืน
๒. คุณลักษณะและโครงสร้างของแพล่อปลาแบบปล่อยลอย ให้อธิบายโดยครอบคลุมข้อมูลดังต่อไปนี้
 - (๑) อธิบายโครงสร้างลักษณะของแพล่อปลาแบบปล่อยลอย
 - (๒) ทำเครื่องหมาย และระบุความเป็นเจ้าของแพล่อปลาแบบปล่อยลอย รวมทั้งทุ่นส่งสัญญาณ DFAD beacon
 - (๓) ต้องติดดวงไฟ
 - (๔) มีตัวสะท้อนเรดาร์
 - (๕) ระบุระยะเวลาการมองเห็น
 - (๖) ทุ่นวิทยุ radio buoys ต้องมีเลข serial numbers กำกับ
 - (๗) ตัวรับสัญญาณดาวเทียม satellite transceivers ต้องมีเลข serial numbers กำกับ
๓. บริเวณที่นำแพล่อปลาแบบปล่อยลอยไปใช้ ให้ระบุรายละเอียดของขอบเขตพื้นที่ปิดหรือช่วงเวลาปิดใดๆ เช่น ทะเลอาณาเขต เส้นทางเดินเรือ ระยะใกล้กับการประมงพื้นบ้าน ฯลฯ
๔. ระบุช่วงเวลาที่จะใช้แผนการจัดการแพล่อปลาแบบปล่อยลอยว่าครอบคลุมระยะเวลาหรือช่วงเวลาใด
๕. DFADs logbook ต้องปรากฏรายละเอียด
 - (๑) รายงานปริมาณการจับที่ได้จากแพล่อปลาแบบปล่อยลอย :
 - (๒) แต่ละครั้งที่ไปที่แพล่อปลาแบบปล่อยลอย ไม่ว่าจะมีการวางอวนหรือไม่ก็ตาม ให้ทำการบันทึก
 - (ก) พิกัดของแพล่อปลาแบบปล่อยลอย
 - (ข) วันที่
 - (ค) เครื่องหมายของแพล่อปลาแบบปล่อยลอย หรือข้อมูลอื่นใดที่ระบุเจ้าของแพล่อปลาแบบปล่อยลอย
 - (ง) ประเภทแพล่อปลาแบบปล่อยลอย (แพล่อปลาแบบปล่อยลอยที่ทำจากวัสดุธรรมชาติ แพล่อปลาแบบปล่อยลอยที่จัดสร้างขึ้น)
 - (จ) ลักษณะและโครงสร้างของแพล่อปลาแบบปล่อยลอย (ขนาดและรูปร่าง วัสดุที่เป็นทุ่นลอย และโครงสร้างที่จมอยู่ใต้น้ำ)
 - (ฉ) วัตถุประสงค์ของการไปที่แพล่อปลาแบบปล่อยลอย (เพื่อวางอวน กู้อวน เก็บแพล่อปลาแบบปล่อยลอย ในกรณีการขาดหายของสัญญาณจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ติดอยู่ที่แพล่อปลาแบบปล่อยลอย)
 - (๓) ถ้าในการไปที่แพล่อปลาแบบปล่อยลอย แล้วมีการวางอวนเพื่อล้อมสัตว์น้ำ จะต้องบันทึกปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ และปริมาณสัตว์น้ำที่พลอยจับได้

ผนวก ข

การจัดทำแผนการจัดการแพล่อปลาแบบประจำที่

๑. ขอบเขตข้อมูล: รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง

- (๑) ประเภทเรือ
- (๒) จำนวนแพล่อปลาแบบประจำที่ และ/หรือ จำนวนทุ่นส่งสัญญาณที่ใช้
- (๓) ระยะห่างระหว่างแพล่อปลาแบบประจำที่
- (๔) อธิบายการติดตั้งเพื่อใช้งาน รายละเอียดเกี่ยวกับการติดตั้งเครื่องหมาย ลักษณะ และอุปกรณ์ที่ใช้
พิกัดที่จัดวาง วันที่จัดวาง การสูญหาย และการติดตั้งใหม่
- (๕) แผนการติดตามและการนำแพล่อปลาแบบประจำที่ ที่หายกลับคืน
- (๖) การเปลี่ยนแพล่อปลาแบบประจำที่ รวมถึงการซ่อมแซมและการบำรุงรักษา

๒. คุณลักษณะและโครงสร้างของแพล่อปลาแบบประจำที่ ให้อธิบาย

- (๑) ลักษณะแพล่อปลาแบบประจำที่ (อธิบายโครงสร้างของวัสดุลอยน้ำ และโครงสร้างที่อยู่ใต้น้ำ ต้องระบุหากมีการใช้วัสดุที่เป็นตาข่าย)
- (๒) สมอที่ใช้ในการยึดแพล่อปลาแบบประจำที่
- (๓) การทำเครื่องหมาย และการระบุความเป็นเจ้าของแพล่อปลาแบบประจำที่ รวมทั้งทุ่นส่งสัญญาณวิทยุหรือ beacon (ถ้ามี)
- (๔) การติดตั้งดวงไฟ
- (๕) ตัวสะท้อนเรดาร์
- (๖) ระบุระยะการมองเห็น
- (๗) ทุ่นวิทยุ ต้องมีเลข serial numbers กำกับ
- (๘) ตัวรับสัญญาณดาวเทียม ต้องมีเลข serial numbers กำกับ
- (๙) เอกโค้ด ซาวนด์เดอร์

๓. บริเวณที่นำแพล่อปลาแบบประจำที่ไปใช้

- (๑) ระบุพื้นที่ที่จะนำไปใช้ โดยระบุพิกัด หากมี
- (๒) ระบุรายละเอียดของพื้นที่ปิดใดๆ เช่น เส้นทางเดินเรือ พื้นที่คุ้มครองทางทะเลเขตสงวน ฯลฯ

๔. AFAD logbook ต้องปรากฏรายละเอียด

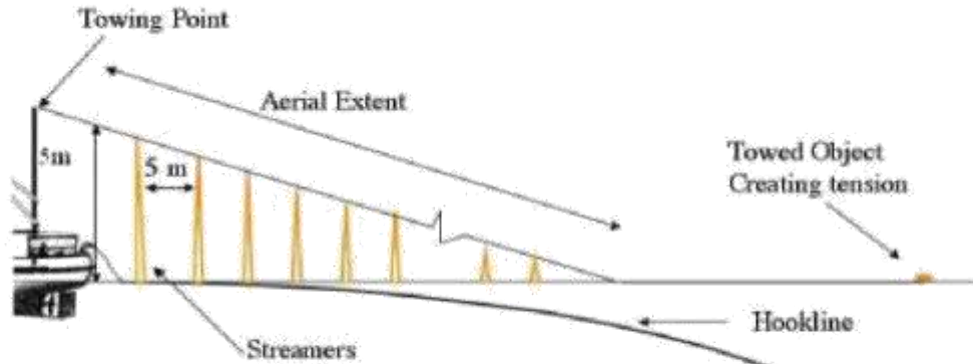
- (๑) รายงานปริมาณการจับที่ได้จากแพล่อปลาแบบประจำที่
- (๒) แต่ละครั้งที่ไปที่แพล่อปลาแบบประจำที่ ไม่ว่าจะมีการวางอวนหรือไม่ก็ตาม ให้ทำการบันทึก
 - (ก) พิกัดของแพล่อปลาแบบประจำที่
 - (ข) วันที่
 - (ค) ข้อมูลเครื่องหมายระบุแพล่อปลาแบบประจำที่ (เช่น AFAD Marking หรือ beacon ID หรือ ข้อมูลอื่นใดที่ระบุเจ้าของแพล่อปลาแบบประจำที่)
- (๓) ถ้าในการไปที่แพล่อปลาประจำที่แล้ว มีการวางอวนเพื่อจับสัตว์น้ำ จะต้องบันทึกปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ และปริมาณสัตว์น้ำพลอยจับได้

ตารางที่ ๑

มาตรการบรรเทาผลกระทบและลดการจับนกทะเล

มาตรการป้องกัน	วิธีการ	รายละเอียด
การทำประมงในเวลากลางคืนโดยใช้ไฟดาดฟ้าที่น้อยที่สุด	-ไม่ทำประมงในตอนรุ่งเช้า และเวลาก่อนค่ำ -ให้มีแสงไฟดาดฟ้าที่น้อยที่สุด	<ul style="list-style-type: none"> • กำหนดเวลารุ่งเช้าและเวลาก่อนค่ำไว้ในตาราง Nautical Almanac สำหรับแต่ละละติจูด เวลาท้องถิ่น และวันที่ • แสงไฟดาดฟ้าที่น้อยที่สุดนั้น ไม่ควรละเมิดมาตรฐานต่ำสุดที่กำหนดเพื่อความปลอดภัยและเพื่อการเดินเรือ
สายไล่นก Bird-scaring lines	ต้องใช้สายไล่นก ระหว่างที่วางเบ็ดราว เพื่อไม่ให้นกเข้าใกล้สายเบ็ด	<p>สำหรับเรือ ที่มีขนาดความยาวเรือตั้งแต่ ๓๕ เมตร:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ใช้สายไล่นก bird-scaring line อย่างน้อย ๑ สาย และหากทำได้ ควรใช้ ๒ สายหากนกชุกชุม; สาย ไล่นก ทั้งสองเส้น ต้องใช้พร้อมกันในแต่ละด้านของสายคร่าว • สายไล่นก ต้องเป็นสายที่ยาวและมีความยาวที่พ้นจากผิวน้ำ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร • ต้องใช้สายริ้ว streamers ที่มีความยาวเพียงพอที่จะแตะผิวน้ำในสภาพคลื่นลมที่สงบ • สายริ้ว steamer ที่ยาวถึงผิวน้ำ ให้ติดเป็นช่วง ห่างกันไม่เกิน ช่วงละ ๕ เมตร <p>สำหรับเรือ ที่มีขนาดความยาวเรือต่ำกว่า ๓๕ เมตร:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ใช้ bird-scaring line อย่างน้อย ๑ เส้น • bird-scaring lines ต้องเป็นสายที่ยาวและมีความยาวที่พ้นจากผิวน้ำอยู่บนอากาศมากกว่าหรือเท่ากับไม่น้อยกว่า ๗๕ เมตร • ใช้สายริ้ว streamers แบบยาว และ/หรือ สั้น (แต่ต้องยาวกว่า ๑ เมตร) โดยติดเป็นช่วงๆ ดังนี้: <ul style="list-style-type: none"> -แบบสั้น Short: ติดเป็นช่วง ห่างกันไม่เกินช่วงละ ๒ เมตร -แบบยาว Long: ติดเป็นช่วง ห่างกันไม่เกินช่วงละ ๕ เมตร <p>สำหรับ ๕๕ เมตรแรกของ bird scaring line</p>
การถ่วงสายเบ็ด Line weighting	ติดตัวถ่วงสายที่เบ็ด ก่อนการวางเบ็ด	ใช้ตุ้มถ่วงหนักขนาดไม่น้อยกว่า ๔๕ กรัม ติดในระยะ ๑ เมตร จากเบ็ด หรือใช้ตุ้มถ่วงหนักขนาดไม่น้อยกว่า ๖๐ กรัม ติดในระยะ ๓.๕ เมตร จากเบ็ด หรือใช้ตุ้มถ่วงหนักขนาดไม่น้อยกว่า ๘๘ กรัม ติดในระยะ ๔ เมตร จากเบ็ด

ไดอะแกรมของสายไล่

การออกแบบสายไล่นก

๑. ใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมในแต่ละส่วนของสายไล่นก เพื่อเพิ่มการเคลื่อนไหวในอากาศ
๒. ส่วนของสายที่อยู่เหนือน้ำ ต้องมีน้ำหนักเบาซึ่งทำให้เกิดการเคลื่อนไหวที่คาดเดาไม่ได้ เพื่อหลีกเลี่ยงการทำให้นกเกิดความเคยชิน และต้องมีน้ำหนักเพียงพอที่จะหลีกเลี่ยงการโค้งตัวของสายไปตามลม
๓. สายไล่นกต้องยึดติดกับเรือด้วยลูกหมุน เพื่อลดการพันกัน
๔. สายริ้ว (streamer) ควรทำจากวัสดุซึ่งเห็นได้ชัดเจนและเกิดการเคลื่อนไหวที่คาดเดาไม่ได้ และมีชีวิตชีวา เช่น สายเส้นเล็กแข็งแรง หุ้มด้วยหลอดยูรีเทนสีแดง โดยห้อยลงมาจากลูกหมุนสามทางที่ยึดอยู่กับสายไล่นก เพื่อลดการพันกัน
 - แต่ละสายริ้ว ต้องประกอบด้วยสายไม่น้อยกว่า ๒ เส้น
 - แต่ละคู่ของเส้นริ้ว ควรจะเกี่ยวหรือปลดออกได้ใช้คลิป (clip)

การใช้งานสายไล่นก

๑. สายไล่นกควรห้อยลงมาจกเสาที่ติดอยู่กับเรือ และควรจะต้องให้สูงที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อปกป้องเหยื่อที่ปล่อยจากทางท้ายเรือ การกระกระยะที่เหมาะสมของเรือจะทำให้ไม่เกิดการพันกับเครื่องมือประมง ความสูงของเสาที่มากขึ้นจะช่วยปกป้องเหยื่อได้ดีขึ้น เช่น ความสูงประมาณ ๗ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลสามารถป้องกันเหยื่อได้ในระยะประมาณ ๑๐๐ เมตร
๒. ควรใช้สายไล่นกหลายเส้น เพื่อการป้องกันเหยื่อจากนกที่ตียิ่งขึ้น
๓. หากเรือใช้สายไล่นกเส้นเดียว ควรจะติดตั้งตามลมไปในตำแหน่งที่เหยื่อลงน้ำ ถ้าเบ็ดที่เกี่ยวเหยื่อแล้ว ถูกปล่อยออกจากเรือนอกตัวเรือ สายริ้ว (streamer) ที่มีจุดยึดอยู่ที่เรือต้องอยู่ห่างหลายเมตรออกนอกตัวเรือซึ่งเป็นตำแหน่งของเหยื่อ
๔. หากเรือใช้สายไล่นกเส้นเดียวสองเส้น ควรมีการวางเบ็ดในพื้นที่ระหว่างสายไล่นกทั้งสองเส้นนั้น
๕. ควรมีการสำรองสายไล่นกไว้ในเรือ เพื่อทดแทนเส้นที่ขาดเสียหาย ซึ่งการขาดของสายไล่นกอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย และอาจการทำการประมงติดขัด เนื่องจากการพันกันของทุ่นเบ็ดราวหรือการพันกันระหว่างสายเบ็ดราวและสายริ้ว (streamer line)
๖. ในกรณีใช้เครื่องจักรในการเกี่ยวเหยื่อ (bait casting machine (BCM)) ต้องแน่ใจว่ามีการประสานการทำงานระหว่างสายไล่นกและเครื่องเกี่ยวเหยื่อ โดยสายเบ็ดได้ถูกปล่อยภายใต้การป้องกันสาย ในกรณีที่เครื่องเกี่ยวเหยื่อหลายเครื่องหรือเป็นเครื่องเกี่ยวเหยื่อที่สามารถปล่อยเบ็ดได้ทั้งจากทางกราบซ้ายและกราบขวาของเรือ (port and starboard) ควรต้องใช้สายไล่นกสองเส้น
๗. ในกรณีปล่อยเบ็ดด้วยมือ ต้องแน่ใจว่าเบ็ดที่เกี่ยวเหยื่อแล้วกับส่วนของสายเบ็ดได้ถูกปล่อยภายใต้การป้องกันสาย เพื่อหลีกเลี่ยงคลื่นที่เกิดจากใบพัดซึ่งทำให้เหยื่อจมได้ช้าลง